

בית המשפט העליון

עמוד שער להודעת פקס

אל : מגן אבינועם

מספר פקס : 037442777

מאת : מזכירות בית המשפט העליון

מספר פקס : 02 6759648

מספר טלפון : 077-2703333

מועד השליחה : 16/07/2012 15:36:16

החלטה בתיק בג"ץ 004567/12

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4567/12

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט צ' זילברטל

העותרת: תנועת אומ"ץ

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. משטרת ישראל
3. שר הבטחון
4. רא"ל גבי אשכנזי
5. ס"אל (במיל') בועז הרפז
6. אל"ם ארז וינר
7. יוני קורן

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד אבינועם מגן

בשם המשיבים 1-3: עו"ד ערין ספדי; עו"ד ראובן אידלמן

פסק דין

השופט צ' זילברטל:

עניינה של העתירה בבקשה, כי נורה ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: המשיב 1) ולמשטרת ישראל לפתוח ב"חקירת משטרה מקיפה בפרשת מינוי הרמטכ"ל ה - 20 לצבא ההגנה לישראל, פרשה המכונה בציבור 'פרשת הרפז'".

1. "פרשת הרפז", הנזכרת בעתירה, עוסקת בטענות ופרסומים תקשורתיים שונים הנוגעים להליכי מינוי הרמטכ"ל (ראו תיאור הרקע לפרשה בהחלטתו של בית משפט זה בבג"ץ 2759/12 וינר נ' מבקר המדינה (לא פורסם, 28.6.2012)). בחודש אוקטובר

2011 הודיע מבקר המדינה על החלטתו לפתוח בבדיקה של נושאים שונים הקשורים באותה פרשה (נספח א' לעתירה).

2. ביום 11.3.2012 פנתה העותרת למשיב 1 בדרישה לפתוח בחקירה משטרתית בפרשה, ולטענתה נענתה בתשובה "לקונית", שפנייתה הועברה לטיפול הגורמים הרלבנטיים. יצוין, כי ביום 4.3.2012 הועברה טיוטת דו"ח המבקר לגורמים שונים הקשורים לפרשה. ביום 2.5.2012 העביר מבקר המדינה למשיב 1 את תיק הביקורת בציינו, כי התפתחויות שונות הביאו אותו למסקנה שיש להעביר לידי את התיק - הכולל חשדות למעשים פליליים - עוד בטרם השלמת דו"ח הביקורת הסופי.

3. ביום 7.6.2012 שוב פנתה העותרת למשיב 1 בדרישה לפתוח בחקירה משטרתית בפרשה. בפנייה אף ציין בא כוח העותרת, כי במידה ולא יינתן מענה ענייני לדרישתה "תשקול תנועת אומ"ץ עתירה לבג"ץ בדרישה לפתוח חקירה כאמור" (נספח ה' לעתירה). ואכן, ביום 11.6.2012 - ארבעה ימים בלבד לאחר שליחת המכתב - הוגשה העתירה דנא. לטענת העותרת, בפרשה עולות חשדות בנוגע לביצוען של עבירות חמורות, שמעורבים בהן גורמים מהדרגים הבכירים. עוד נטען, כי יש להורות על פתיחה בחקירה ללא דיחוי מחשש לשיבוש מהלכי חקירה עתידיים.

4. בתגובתם טוענים המשיבים, כי מדובר בעתירה מוקדמת ומשכך דינה להידחות על הסף. המשיבים מדגישים שחלפו ארבעה ימים (ביניהם גם ימי סוף השבוע) בין מועד שליחת המכתב לבין מועד הגשת העתירה. נטען, כי התנהלות העותרת עולה כדי "זילות של דרישת מיצוי ההליכים מול הרשות" בפרט נוכח הסוגייה כבדת המשקל שבלב העתירה.

דיון והכרעה

5. דין העתירה להידחות על הסף, בעיקר בשל היותה עתירה מוקדמת. כאמור, העותרת אמנם פנתה למשיב 1 ביום 11.3.2012 בדרישה דומה לזו שבפנייתה מיום 7.6.2012 (נספחים ג' ו-ה' לעתירה), עם זאת מעיון בפניות עולה, כי הפנייה הראשונה מבוססת על טיוטת דו"ח הביקורת שחלקים ממנו פורסמו, בין היתר, כדי לאפשר לגורמים המוזכרים בו להגיב על הדברים ולעדכנו בהתאם. ואילו הפנייה השנייה נעשתה לאחר שהמבקר העביר למשיב 1 את תיק הביקורת עם המלצה למצות את ההליך הפלילי טרם השלמת דו"ח הביקורת, והפנייה עצמה מבוססת בעיקר על האמור באותו דו"ח. כלומר, אף שהדרישה בשתי הפניות היא דומה, הפניות עצמן והטעמים

בבסיסן שונים - הפנייה הראשונה, שגם עוסקת בענייני הדלפות בבדיקת הפרשה, התבססה על טיוטת הדו"ח, ואילו הפנייה השנייה התבססה על מכתבו של המבקר מיום 2.5.2012 - מכתב שבבסיסו המלצה להשהות את הליך הביקורת עד מיצוי ההליכים הפליליים מהטעמים המפורטים. אין מקום, אם כן, לטענה כי העתירה הוגשה בהמשך לכך שפנייתה מחודש מארס טרם נענתה, שכן אין לכרוך את שתי הפניות יחדיו. בפני המשיב 1 עומד כעת דו"ח שונה, אשר בניגוד לטיוטה, כולל המלצות, כמו גם את תיק הבדיקה עצמו. יוצא, איפוא, שהעותרת הגישה עתירתה ארבעה ימים בלבד, לאחר פנייתה למשיב 1 בה כללה בקשה לפתוח בחקירה משטרתית בפרשה רחבת היקף, שתיק הבדיקה בעניינה הועבר לעיונו של המשיב 1 פחות מחודש קודם לכן. על העותרת היה להמתין להחלטתו של המשיב 1 או, למצער, פרק זמן סביר במהלכו ייבחן תיק הבדיקה, בטרם תפנה לקבל סעד מבית משפט זה. כיוון שהעותרת לא נהגה כך דין עתירתה להידחות על הסף (בג"ץ 2488/04 סמירנוב נ' משרד הפנים (לא פורסם, 25.7.2004); בג"ץ 3376/08 אמסלם נ' שר הפנים (לא פורסם, 21.5.2008)).

6. מעבר לכך, אף אילו היינו רואים בפנייה מיום 7.6.2012, בה ציינה העותרת כי תשקול להגיש עתירה לבית משפט זה, המשך לפנייה מיום 11.3.2012 - לא היה מקום להגיש עתירה ארבעה ימים לאחר מכן (ושני ימי עבודה, כפי שמציינים המשיבים) בנושא מורכב המחייב את הרשות לשיקול דעת מעמיק. כידוע, גדרי ההתערבות של בית משפט זה בכל הנוגע לשיקולי חקירה והעמדה לדין מצומצמים, שכן "בית המשפט אינו נוהג להתערב בשיקול דעתן של רשויות אכיפת החוק בנושאי חקירה פלילית והעמדה לדין, אלא במקרים חריגים שבהם לוקה ההחלטה בעיוות מהותי או בחוסר סבירות קיצוני" (בג"ץ 4397/09 קבלאווי נ' השר לביטחון פנים (לא פורסם, 26.7.2009)). גם מהיבט זה ראוי היה להמתין כדי שניתן יהיה לעמוד על דרך פעולתו של המשיב בפרשה.

7. סוף דבר. דין העתירה להידחות על הסף מהטעמים המפורטים לעיל. העותרת תישא בהוצאות המשיבים בסך 15,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ה בתמוז התשע"ב (15.7.2012).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט